

Der er i lovens § 26, stk. 5, åbnet adgang til at udsætte vurderingsforretningen i tilfælde, hvor skadens omfang først senere kan fastslås, f. eks. hvor det er tvivlsomt, i hvilken grad helbredelse af et skadelidt husdyr kan ske.

De i stk. 1 anvendte udtryk om de såkaldte *jordbrugsskader eller agrarisk skade* er snævrere end den hidtil gældende lovs, idet de kun omfatter de skader, som husdyr normalt forvolder på anden mands grund, og som de faste vurderingsmænd vil være tilstrækkelig kyndige til at vurdere.

Erstatningspligten omfatter i overensstemmelse med loven af 1872 *skade, der tilføjes andre husdyr*. Dette gælder dog kun den skade, dyret forvolder ved at *angribe* et andet husdyr *eller på anden voldelig måde tilføje det legemsbeskadigelse*. Krav om erstatning for anden skade må som hidtil gøres gældende ved domstolene og kan kun gennemføres, såfremt dyrets besidder har udvist uforsvarlig adfærd. Det samme gælder den skade, husdyr kan forvolde f. eks. ved at skræmme minkhunner således, at disse kaster eller skambider deres unger. Bestemmelsens sidste led tager sigte på det tilfælde, at et dyr efter uberettiget at være kommet ind på fremmed grund angribes af et her græssende husdyr, der under kampen lider skade. I et sådant tilfælde gøres altså det indtrængende dyrs besidder ansvarlig, selvom dyret ikke kan betegnes som angriber.

Stk. 2 er i overensstemmelse med gældende erstatningsret.

§ 4 har følgende ordlyd:

„1. Denne lovs regler finder ikke anvendelse på erstatningsansvar for skade voldt af *hunde*.

2. Det ansvar for skade voldt af husdyr, som kan påhvile andre end besidderen, berøres ikke af nærværende lov. Det samme gælder besidderens ansvar for skade, som ikke omfattes af erstatningsreglen i § 3, stk. 1.“

Kapitel III indeholder bestemmelser om *optagelse af husdyr* (§§ 5—6), om *optagelsespenge* (§ 7), om *fodring og pasning af optagne dyr* (§§ 8 og 11) og om *afhændelse af optagne dyr, der ikke indløses* (§ 9—10 og 12).

De hidtil gældende regler om optagelse af husdyr oprettholdes i det store og hele, dog med forskellige mindre tilføjelser og ændringer.

I § 5, stk. 1, fastslås retten for enhver til at optage fremmede husdyr, som uden hjemmel færdes løse på hans grund.